

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਸਟੈਂਡਰਡ ਡਰੱਗਜ਼ ਕੰਪਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

195511 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੀਨ ਨੰਬਰ 17

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (1948 ਦਾ XLVI)—ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ, ਆਈਟਮ 37—ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ—ਕੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਸਿਰਫ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੰਮਲ ਲੇਖ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੇਖ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐੱਲ. ਫਲੈਚਰ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਮਿਤੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:-

ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਆਤਮਿਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.—ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਹਵਾਲੇ (1955 ਦੇ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲੇ ਨੰ. 17 ਅਤੇ 20) ਹਨ।

ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੈਸਰਸ ਸਟੈਂਡਰਡ ਡਰੱਗਜ਼ ਕੰਪਨੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 17 ਸਾਲ 1949-50 ਅਤੇ 1950-51 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 20 ਸਾਲ 1951-52 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1949-50 ਅਤੇ 1950-51 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਲ 1951-52 ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਛੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਲ 1951-52 ਦੇ ਤੀਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈਟਮ 37 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਵਾਲ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇਕਲੋਤਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਕੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ?"

ਇਹ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ।

ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਮੁਕੰਮਲ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਸੁਧਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੀਕਟੀਫਾਈਡ ਸਪਿਰਿਟ ਖਰੀਦਣ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਤਿਆਰ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਗਣਨਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਹਰ ਲੇਖ ਦੇ ਅਲਕੋਹਲ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਰ ਲੇਖ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ਰਾਬ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(6)(c) ਪੜ੍ਹਿਆ-

"ਕੋਈ ਵੀ ਦਵਾਈ ਜਾਂ ਟਾਇਲਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ, 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਈਟਮ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 277 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਉਪਕਰ ਜਾਂ ਫੀਸ, ਜੋ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀਆਂ, ਉਪਕਰਾਂ ਜਾਂ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ "

ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਬੰਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1957 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਲ 1949-1952 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 277 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ।

ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤਿਆਰ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਅਲਕੋਹਲ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਗਣਨਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਖੁਦ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਲੇਖ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਜੇਕਰ ਲੇਖ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ

ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ (26 ਜਨਵਰੀ 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 37 ਸੀ. ਜੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ-

"ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914, ਜਾਂ ਅਫੀਮ ਐਕਟ, 1878 ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਰਟੀਕਲ 277 ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ 1914 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਆਈਟਮ (ਸੀ) ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਲਾਅ ਆਰਡਰ, 1950 ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 277 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਜੋ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ, ਕੇ.ਐਨ. ਵਾਂਚੂ, ਐਮ. ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਕੇ.ਸੀ. ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਜੇ.ਸੀ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.

ਭਗਤ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 349

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ {1935}-ਸੈਕਸ਼ਨ 240(3) ਅਤੇ 243 ਅਧੀਨ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ

ਅਨੁਵਾਦਕ: ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।